

22. Also wohnete Joseph in Egypten mit seines Vaters Hause, und lebte hundert und zehn Jahre.

23. Und sahe Ephraims Kinder, bis ins dritte Glied. Desselben gleichen die Kinder Machirs, Manasses Sohnes, zeugten auch Kinder auf Josephs Schoos.

24. Und Joseph sprach zu seinen Brüdern: Ich sterbe, und Gott wird euch heimfuchen, und aus diesem Lande führen in das Land, das er Abraham, Isaac und Jakob geschworen hat.

25. Darum nahm er einen Eid von den Kindern Israels, und sprach: Wenn euch Gott heimfuchen wird, so führet meine Gebeine von daanen.

26. Also starb Joseph, da er war hundert und zehn Jahre alt. Und sie salbten ihn, und legten ihn in eine Lade in Egypten.

22 מִפְּנֵם וַיָּנַחם אוֹתָם וַיְדַבֵּר עַל־לִבָּם: וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם
23 הוּא וּבֵית אָבִיו וַיְהִי יוֹסֵף מֵאָה וְעֶשְׂרֵי שָׁנִים: וַיֵּרָא
יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים גַּם בְּנֵי מְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה יְלָדוֹ
24 עַל־בְּרֵכֵי יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו אֲנֹכִי מֵת וְאֱלֹהִים
פָּקֹד יִפְקֹד אֶתְכֶם וַהֲעֵלָה אֶתְכֶם מִדֶּהָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל־
כֹּה הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב: וַיֵּשְׁבַע
יוֹסֵף אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם
26 וַהֲעֵלְתֶם אֶת־עֲצָמֹתַי מִזֶּה: וַיָּמָת יוֹסֵף בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרֵי
שָׁנִים וַיַּחַנְטוּ אוֹתוֹ וַיֵּשֶׂם בָּאָרוֹן בְּמִצְרַיִם:

23. v. ס רכז.

ח ז ק

סכום פסוקי דספר בראשית אלף וחמש מאות ושלשים וארבעה.
א"ך ליד סימן: וחציו ועל חרבך תחיה: ופרשיותיו י"ב. זה
שמי לעלם סימן: וסדריו מ"ג. גם ברוך יהיה סימן: ופרקיו
נ". יי' חננו לך קוינו סימן: מניין הפתוחות שלשה וארבעים
והסתומות שמנה וארבעים. הכל תשעים ואחת פרשיות.
צא אתה וכל הנס אשר כרגליך סימן:

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת E X O D U S.

CAPUT I. S

13 ז

Das andere Buch Mose.

Exodus.

Das 1. Capitel.

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיִם אֶת יַעֲקֹב אִישׁ
וּבֵיתוֹ בָּאוּ: רָאוּבֵן שְׁמֵעוֹן לֵוִי וִיהוּדָה: יִשְׁשַׁכָּר וְזַבּוּלֹן
וּבִנְיָמִן: דָּן וְנַפְתָּלִי גָד וְאָשֶׁר: וַיְהִי כָל־נֶפֶשׁ יֶצְאֵי יִרְדֵּן
יַעֲקֹב שִׁבְעִים נֶפֶשׁ וַיּוֹסֶף הָיָה בְּמִצְרַיִם: וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל־
אָחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ
וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאד מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם: פ
וַיָּקָם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדָע אֶת־יוֹסֵף:
וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ:
הִבֵּה נִתְחַבְּמָה לּוֹ פְּדִירָה וְהָיָה כִּי־תִקְרָאנָה מִלְחָמָה
וַיּוֹסֶף נִסְדּוּאָה עַל־שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם־בָּנוּ וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ:
וַיִּשְׁיִמוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לִמְצֹן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם וַיִּבֶן עָרֵי
מִסְכְּנוֹת לַפַּרְעֹה אֶת־פִּתּוֹם וְאֶת־רַעַמְסֵס: וּכְאֲשֶׁר יַעֲנֶה
אֹתוֹ בֶּן יִרְמְיָה וְבֶן יִפְרָץ וַיִּקְצֹוּ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲבֹדוּ
מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפֶרֶד: וַיֹּמְרוּ אֶת־חֲוִיָּהם
בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבָנִים וּבְכָל־עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה אֶת
כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם בְּפֶרֶד: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
מִצְרַיִם לַמְּלִלָּה הָעֵבְרִית אֲשֶׁר שֵׁם הָאִשָּׁת שִׁפְרָה וְשֵׁם
הַשָּׂנִית פּוּעָה: וַיֹּאמֶר בִּלְדָּבָן אֶת־הָעֵבְרִיּוֹת וַרְאִיתִן עַל־
הָאֵבְנִים אֲסִיבָן הוּא וְחַמְטָן אֹתוֹ וְאֲסִיבָת הוּא וְחִירָה:
וַתִּירָאן הַמְּלִלָּה אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא־עָשׂוּ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים

מֶלֶךְ

Dies sind die Namen der Kinder Israels, die mit Jakob in Egypten kamen: ein Jeglicher kam mit seinem Hause hinein:

2. Ruben, Simeon, Levi, Juda, 3. Issachar, Zabulon, Benjamin, 4. Dan, Naphtali, Gad, Aser.

5. Und aller Seelen, die aus den Leiden Jakobs gekommen waren, derer waren siebenzig. Joseph aber war zuvor in Egypten.

6. Da nun Joseph gestorben war, und alle seine Brüder, und Alle, die zu der Zeit gelebet hatten;

7. Wuchsen die Kinder Israels, und zeugten Kinder, und mehrien sich; und wurden ihrer sehr viele, daß ihrer das Land voll ward.

8. Da kam ein neuer König auf in Egypten, der wußte nichts von Joseph.

9. Und sprach zu seinem Volk: Siehe, des Volks der Kinder Israels ist viel, und mehr, denn wir.

10. Wohlan, wir wollen sie mit List dämpfen, daß ihrer nicht so viel werden. Denn wo sich ein Krieg erhebet, möchten sie sich auch zu unsern Feinden schlagen, und wider uns streiten, und zum Lande ansiehen.

11. Und man setzte Frohnvögte über sie, die sie mit schweren Diensten drücken sollten; denn man bauete dem Pharao die Städte Pithon und Raemeses zu Schatzhäusern.

12. Aber je mehr sie das Volk drückten, je mehr sich es mehrete und ausbreitete. Und sie hielten die Kinder Israels wie einen Gneuel.

13. Und die Egypter zwangen die Kinder Israels zum Dienst mit Unbarmherzigkeit.

14. Und machten ihnen ihr Leben sauer, mit schwerer Arbeit im Thon und Ziegeln, und mit allerlei Fröhnen auf dem Felde, und mit allerlei Arbeit, die sie ihnen auflegten mit Unbarmherzigkeit.

15. Und der König in Egypten sprach zu den ebräischen Wehemütern, deren eine hieß Siphra, und die andere Pua:

16. Wenn ihr den ebräischen Weibern helfet, und auf dem Stuhl sehet, daß es ein Sohn ist, so tödtet ihn; ist es aber eine Tochter, so laßt sie leben.

17. Aber die Wehemütter fürchteten Gott, und thaten nicht, wie der König in Egypten zu ihnen gesagt hatte, sondern ließen die Kinder leben.